

CARTA OBERTA DEL MOLT HONORABLE PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (24.09.05)

Ciudadans i ciutadanes de Catalunya,

Divendres vinent dia 30 de setembre el ple del Parlament de Catalunya ha de votar el nou Estatut. S'arribarà així al final d'un procés que ha estat laboriós i difícil i en alguns moments haurà pogut semblar per a molts de vosaltres fins i tot enutjós.

Us parlo en nom propi, del Govern, de la força política que presideixo i amb el suport inestimable i la plena coincidència de criteris de Josep Lluís Carod Rovira, de Joan Saura i dels idearis polítics que representen.

Com a president de la Generalitat, i d'acord amb el tripartit, he cregut en tot moment que la meva missió era la d'impulsar i animar els treballs de l'Estatut.

Hem gaudit de l'ambició i el bon treball d'un Parlament de Catalunya estatuent: en definitiva és el Parlament la institució que promou, fa i aprova l'Estatut.

Os he de dir, sincerament, que tenim a l'abast aprovar un molt bon Estatut.

I que aquest Estatut, lluny de ser una freda peça legal serà la millor garantia de la realització efectiva de les tres prioritats del meu govern i de les forces que el van constituir aviat farà dos anys: l'equilibri territorial amb respecte del medi, el benestar social dels catalans i la modernització econòmica, tecnològica i infraestructural del país.

Catalunya, després de 25 anys de democràcia, autonomia i progrés, vol i pot parlar clar respecte del que és i del que aspira a ser.

Catalunya vol decidir com vol governar-se i quines competències i recursos necessita per fer-ho. El nou text reconeix drets i deures, estableix les competències necessàries per les institucions de Catalunya, en regula un

funcionament més democràtic i garanteix els recursos per exercir l'autogovern.

L'Estatut que arriba al ple del Parlament, quan sigui efectiu, no només serà un bon Estatut, sinó que ens proporcionarà el nivell més alt d'autogovern de què Catalunya hagi disposat mai des de 1714. No tingueu el més mínim dubte.

Ara podem tenir un Estatut que proclami ben alt que som una nació, dins de l'Estat Espanyol; que les nostres institucions de govern són seculares; que històricament hem tingut sistemes propis de regulació en llengua, cultura, dret civil i organització territorial.

Que Catalunya vol governar-se sense que les seves competències siguin envaïdes per normes estatals. Que volem impulsar una euroregió amb les comunitats veïnes que lliurement vulguin. I que necessitem un finançament millor i més just, tot i que Catalunya no es nega, en absolut, a seguir sent solidària amb els altres pobles d'Espanya.

En definitiva:

¿Pot Catalunya aprovar un nou Estatut potent i al dia?. Pot.

¿Pot Catalunya tenir els recursos financers necessaris per exercir plenament el seu autogovern?. Sí. I ho podem aconseguir ara.

¿Pot Catalunya tenir les competències que necessita?. Pot.

¿Pot Catalunya obtenir el respecte que mereix?. Catalunya pot.

¿Pot aconseguir tot això amb el nou Estatut?. ¡I tant que pot!.

Catalunya ho vol. Vol tenir un nou Estatut. Ho volen els sindicats i els empresaris, els col·legis professionals i les universitats, les fundacions i les associacions, i tots els que treballen per Catalunya.

Catalunya pot tenir l'Estatut que necessita. Hi ha una possibilitat oberta. Es més, el president del Govern espanyol s'ha compromès en aquest sentit amb Catalunya, les seves institucions i els seus partits polítics, del govern i de l'oposició.

Si el poble de Catalunya vol i sap que pot, ¿què pot impedir que la seva voluntat es realitzi?. No se m'ocorre cap resposta raonable.

Benvolguts conciutadans, aquesta és una setmana decisiva. He demanat repetidament a tots els líders parlamentaris la generositat exigible davant un projecte que ha de ser per a tota una generació. No dubto que tots tenen voluntat que l'Estatut tiri endavant. Ara bé, en els darrers moments de la negociació és hora de fer els sacrificis que calguin per trobar l'acord, és hora de ser fermes en els principis i realistes en la forma i de posar abans que res els interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Les forces polítiques saben que l'alternativa a un Estatut ambiciós i possible al mateix temps no és una altra que seguir indefinidament amb l'Estatut de 1979, i que això seria retrocedir. Perquè l'Estatut vell era bo, però el pas del temps l'ha desgastat.

No és hora de deixar-nos portar per temors sense fonament. Es l'hora de ser agosarats, i és clar que sí!. I la proposta que podem tirar endavant amb el suport de la majoria de les forces polítiques ho és molt. Fóra un gran error no adonar-se del gran pas endavant que podem donar.

A hores d'ara no està garantit el resultat final de la votació que s'ha de produir divendres que ve. Amb tot, crec que els responsables de les diverses forces polítiques -he parlat amb tots ells aquests dies- són conscients que el que ara compta no és tenir més o menys raó. Ara cal tenir el millor Estatut que mai haurem tingut, molt millor que l'actual, ambiciós i raonable, a la vegada, impossible de rebutjar.

No vull resignar al meu país a haver-se de governar els pròxims 25 anys amb un Estatut venerable, sí, però superat per les exigències del nou segle, per un Estatut que sigui una rêmora per al bon govern de Catalunya.

Com a president, podeu tenir la seguretat que vetllaré per evitar que ningú no

pugui perjudicar la legítima ambició de Catalunya i el somni de 100 anys de catalanisme forçant fórmules que situïn les propostes catalanes més enllà d'una interpretació certament avançada de la Constitució com la que Catalunya està en condicions de formular.

Compto en aquests dies que queden amb el vostre suport i el vostre estímul perquè d'aquí una setmana Catalunya, a través dels seus representants legítims, hagi fet un pas decisiu cap a la seva plenitud. Hi Compto i el necessito, aquest suport, el necessitem. El President, el seu Govern i els tres partits que el sustenten, i afegeixo també el principal partit de l'oposició, dedicaran, em consta, tots els seus esforços fins al darrer moment per fer-ho possible".